

ترجمه انگلیسی این مقاله نیز تحت عنوان:
Architectural and spatial design studies of Sahibabad, Tabriz, Iran
in the Persian miniature painting "Nighttime in a Palace"
در همین شماره مجله به چاپ رسیده است.

مقاله پژوهشی

خوانش ساختار فضایی ارسن صاحبآباد تبریز از نگاره «بزم شبانه در کاخ»

مینا سرابی^۱، لیدا بلیلان اصل^{۲*}

۱. پژوهشگر معماری، گروه هنر و باستان‌شناسی اسلامی، دانشگاه اتو فدریش بامبرگ، بامبرگ، آلمان.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۰۶ تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۰/۱۱

۲. دانشیار گروه هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران.

چکیده

از اواخر سده ششم تا اوایل سده دهم ۵. ق.، تبریز یکی از شهرهای مهم و تأثیرگذار در هنر و معماری ایران و سرزمین‌های همجوار بوده است که غالباً از اصطلاح معماري دوره ایلخانی (تیموری-ترکمانی) برای این بازه زمانی نیز استفاده می‌شود. در این دوران آثار معماري بی‌شماری در قالب مجموعه‌ها و تک‌بنایها در شهر تبریز ساخته شده است اما متأسفانه در طی ادوار گذشته به دلیل بروز زلزله‌های شدید و جنگ‌های حکومتی این آثار آسیب دیده یا به شدت تخریب شده‌اند. تنها مدارک موجود در مورد ساختار فضاهای معماري این بنایها مشتمل بر بقایای معماري برگامانده، اسناد تاریخی و سفرنامه سیاحتی است که تا اواخر دوره صفویان از تبریز دیدن کرده‌اند. از مهم‌ترین اسناد تاریخی می‌توان به نگاره‌هایی اشاره کرد که در آنها اثر معماري یا شهر موضوع اصلی نگاره است و این نگاره‌ها دربردارنده موضوعات مهم معماري‌اند؛ به ویژه اگر بنای موجود در نگاره تخریب شده یا از بین رفته باشد. یکی از این نمونه‌ها نگاره «بزم شبانه در کاخ» از نسخه مصور شاهنامه طهماسبی در عصر صفوی (قرن ۱۰-۱۱. ق.) است که در کتابخانه سلطنتی تبریز تهیه شده و می‌توان با مطالعه این نگاره، اطلاعات سودمندی در رابطه با فضای معماري شهر تبریز در دوره تیموری (قرن ۹-۱۰. ق.) به دست آورد. هدف تحقیق پیش رو رسیدن به درک فضای معماري تبریز در قرن ۹-۱۰. ق. با بررسی فضای معماري نگاره «بزم شبانه در کاخ» است. روش‌شناسی پژوهش حاضر بر اساس مدل پیاز پژوهش ساندرز، در پارادایم شناخت‌شناسی تفسیرگر، از نوع کیفی و با رهیافت تاریخی است. گرددآوری اطلاعات به صورت اسنادی-کتابخانه‌ای انجام شده و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها تحلیلی-تطبیقی و همچنین به لحاظ نوع نتایج، توصیفی و تحلیلی است. با تحلیل ساختار فضاهای معماري نگاره «بزم شبانه در کاخ» و مقایسه تطبیقی آن با فضاهای معماري مجموعه صاحب‌آباد تبریز، یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که به احتمال زیاد مجموعه ترسیم شده در نگاره شاهنامه طهماسبی، به فضای معماري مجموعه صاحب‌آباد تبریز قرن ۹-۱۰. ق. اشاره دارد.

وازگان کلیدی: عصر ایلخانی-تیموری، شهر تبریز، شاهنامه طهماسبی، نگاره «بزم شبانه در کاخ»،

ایلخانی (تیموری-ترکمانی) (اوایل قرن ششم ۵. ق. تا اوایل قرن دهم ۵. ق.). جزء شاخص ترین آثار معماري ایران در طول تاریخ به حساب می‌آید. چنان‌که بعد از انتخاب تبریز به عنوان پایتخت ایلخانیان (اوایل قرن ۶-۷. ق.)، معماران عصر ایلخانی کوشیدند ویژگی‌های معماري ایرانی

مجموعه معماري نصريه.

مقدمه

مجموعه‌های معماري ساخته شده در تبریز در دوره‌های

سلطنتی تبریز و برای دربار شاه طهماسب تهیه شده شاهنامهٔ طهماسبی (۹۳۰-۹۵۷ ه. ق.) است که از عالی‌ترین پیش‌رفت‌های نگارگری عصر صفوی محسوب می‌شود (رهنورد، ۱۳۹۸، ۱۱۶) و تاکنون از آن در مطالعهٔ تاریخ معماری تبریز چندان بهره برده نشده است. بنابراین، آنچه که در پژوهش پیش رو بدان پرداخته خواهد شد درک فضای معماری تبریز قرن ۱۰-۹ ه. ق. در دورهٔ تیموری-ترکمانی با تأکید بر نگاره «بزم شبانه در کاخ» از نسخهٔ مصور شاهنامهٔ شاه‌طهماسبی (۱۳۹۲) است. با توجه به اینکه هنرمند در این نگاره فضاهای معماری شهر تبریز در دورهٔ صفوی را ترسیم کرده، ساختار فضاهای معماری در نگاره «بزم شبانه در کاخ» برای مطالعهٔ و بررسی در مقالهٔ حاضر انتخاب شده است. از این‌رو، این سؤال اصلی تحقیق مطرح می‌شود، هنرمند در نگاره «بزم شبانه در کاخ» از شاهنامهٔ طهماسبی کدام ساختار فضایی از معماری شهر تبریز را در قرن ۱۰-۹ ه. ق. به تصویر کشیده است؟ در این زمینه با توجه به مقایسهٔ تطبیقی ساختار فضاهای معماری نگاره مذکور با فضاهای معماري مجموعهٔ صاحب‌آباد تبریز از آثار معماری تبریز در دورهٔ تیموری، می‌توان چنین فرضیه‌ای را بیان کرد، مجموعهٔ ترسیم شده در نگارهٔ شاهنامهٔ طهماسبی، با ساختار فضایی مجموعهٔ صاحب‌آباد در تبریز قابل تطبیق است.

روش تحقیق

مقالهٔ حاضر بر پایهٔ مدل پیاز پژوهش ساندرز به لحاظ پارادایم شناخت‌شناسی تفسیرگرا بوده، رویکردی کیفی دارد و با رهیافت تاریخی انجام شده است. شیوهٔ گردآوری اطلاعات، به صورت اسنادی-کتابخانه‌ای صورت گرفته است. به روش توصیفی و تحلیلی، در ابتدا ویژگی‌های معماری در نگارگری عصر تیموری و صفوی مورد مطالعهٔ قرار گرفته و سپس ساختار فضاهای معماری نگاره «بزم شبانه در کاخ» به عنوان سند اصلی پژوهش بررسی و تحلیل شده است. در ادامه با استناد به منابع معتبر و پژوهش‌های صورت گرفته به شناخت فضای معماری مجموعهٔ صاحب‌آباد تبریز پرداخته شده است. از این پس به روش تطبیقی، فضاهای معماری بنای‌های مصور شده در نگاره «بزم شبانه در کاخ» با فضاهای معماری مجموعهٔ صاحب‌آباد تبریز مورد مقایسه و تطبیق قرار گرفته و در نهایت به روش توصیفی-تحلیلی نتیجه‌گیری صورت گرفته است.

پیشینهٔ تحقیق

در زمینهٔ فضاهای معماری در نگارگری، با توجه به هدف مقاله، در این پژوهش بیشتر اشاره به پژوهش‌هایی شده است که نگاره‌ها جزو مدرک اصلی تحقیق بوده‌اند و

را به شکل تکامل‌یافته‌ای همراه با نوآوری‌هایی در زمینهٔ معماری به انجام برسانند، چنان‌که موجب ظهر مکتب ادبی تبریز شد و این مکتب تا اوایل قرن دهم ه. ق. ادامه داشته و بعدها زمینه‌ساز و مقدمهٔ پیدایش اسلوب معماری عهد صفوی (مکتب اصفهان) می‌شود.^۱ از مهم‌ترین مجموعه‌های معماری ساخته‌شده در این دوران در شهر تبریز می‌توان به مجموعه‌های غازانیه، ربع رشیدی، علیشاه (قرن ۷ ه. ق.), مظفریه (قرن ۹ ه. ق.) و نصیریه (صاحب‌آباد) (قرن ۹ ه. ق.) اشاره کرد.^۲ اما این مجموعه‌ها در طول تاریخ به دلیل بروز زلزله‌های شدید (سال‌های ۱۱۹۳، ۹۹۷، ۱۱۴۳ ه. ق.)^۳ و جنگ‌های حکومتی در شهر تبریز به شدت تخریب شده و یا از بین رفته‌اند و آثار باقی‌مانده از آن دوران چندان نیست که به سادگی بتوان ساختار فضایی معماري^۴ این مجموعه‌ها را مورد بررسی قرار داد. بنابراین از مهم‌ترین مدارک موجود در حوزهٔ درک فضای معماري تبریز (قرن ۱۰-۶ ه. ق.) علاوه بر بقایای معماری موجود، کتب تاریخی و سفرنامه‌ها، اسناد تصویری است که کمتر در پژوهش‌های معماري مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

اسناد تصویری یکی از شاخص‌ترین اسناد تاریخی هستند، زیرا اطلاعاتی در مورد گذشته ارائه می‌دهند. از آنجا که در بیشتر متون تاریخی به جزئیات بنای‌های معماری پرداخته نشده است، لذا شواهد بصری برای محققان در این زمینه از اهمیت بسیاری برخوردار است. گرچه در برخی از پژوهش‌های تاریخ معماری، از یک یا چند تصویر به عنوان منابع اولیه استفاده شده، اما توانایی به کارگیری تصاویر در معماري بسیار بیشتر از آنچه تاکنون پوشش داده شده، است. با وجود اندک نقشه‌های به جامانده از گذشته، نگاره‌های در خور توجهی از دوران اسلامی به خصوص از عصر ایلخانی تا اوایل صفوی باقی مانده است که کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند و می‌توانند مورد ارزیابی و بررسی قرار گیرند. بیشتر این نگاره‌ها که بنای‌های معماري هم‌عصر خود را به تصویر درآورده‌اند، حامل درک نگارگران آن زمان از فضاهای معماري هستند (فروتن، ۱۳۸۹، ۱۳۲). لذا در این نگاره‌ها بیشتر می‌توان به جستجوی معماري پرداخت. در نگاره‌های پیش از حملهٔ مغول که بسیار کمیاب و نادر است، کمتر به فضاهای معماري پرداخته و آنچا هم که پرداخته‌اند، بنا را بسیار ساده و غالباً دو بعدی ترسیم کرده‌اند (سلطان‌زاده، ۱۳۸۷، ۶). در حالی که از دورهٔ ایلخانان و به ویژه از دورهٔ تیموریان به بعد بیشتر به فضاهای معماري توجه شده و همچنین از نوعی ژرفانمایی (پرسپکتیو) برای بهتر نشان‌دادن فضاهای عميق آنها نیز استفاده شده است (فروتن، ۱۳۸۴، ۷۰).

از مشهورترین نسخ صوری عصر صفوی که در کارگاه

اما در پژوهش انجام شده در راستای شناخت ارسن صاحبآباد، حناچی و نژاد ابراهیمی (۱۳۸۵) براساس شواهد تصویری مطرافقچی و شاردن اقدام به بازخوانی ساختار فضایی مجموعه صاحبآباد تبریز کردند که در این اسناد تنها آثار مهم این مجموعه از جمله مسجد و کاخ هشت بهشت ترسیم شده و نمی‌توان اطلاعات زیادی از سایر فضاهای معماری این مجموعه به دست آورد. بنابراین تحقیق پیش رو اولین گام پیرامون مطالعه ساختار فضایی مکتب معماری تبریز با تأکید بر نگاره‌ای خاص از نگاره‌های شاهنامه طهماسبی خواهد بود که توجه خاصی به فضاهای معماری در ترسیم آن وجود دارد.

ویژگی‌های بازنمایی فضای معماری در سنت نگارگری ایرانی و نگارگری‌های دوره ایلخانی تا اوایل دوره صفوی

بیکن (۱۳۷۶)، (۳۰) درک، بازنمایی و تحقق را سه لحظه در معماری و شهرسازی دانسته و نشان داده است که با مقایسه نقاشی‌ها و ترسیم‌های معماری به عنوان بازنمایی‌های فضا در یک دوره تاریخی و بناها و فضای شهری که تحقق اندیشه‌های معماری و شهرسازی هستند، می‌توان به بخشی از درک فضایی دوره موردنظر نائل شد. نگارگری ایرانی نیز در طی سالیان متعدد سیر تحول و تطور خود، به اصول زیبایی‌شناسانه منسجمی در زمینه بازنمایی فضا و عناصر معماری دست یافته است که دربرگیرنده مواردی چون: ۱-نمایش نمادین و مفهومی عناصر معمارانه/ نمایش عینی و واقع‌گرایانه معماری، ۲-حضور کلیه مؤلفه‌های بازشناختی یک بنا در کنار یکدیگر/ عدم نمایش کلیت ساختار معماری، ۳-نقش معماری در حکم پس‌زمینه نگاره/ تبدیل فضای معماری به مکان عینی، ۴-به کارگیری نقوش و آرایه‌های معماری ایرانی و ۵-سنت فضاسازی چندساحتی/ نادیده‌انگاری سنت فضاسازی چندساحتی (طاووسی و درودگر، ۱۳۹۰) در تصویر ۱ ویژگی‌های بازنمایی فضای معماری در سنت نگارگری ایرانی و توضیحات مربوط به آنها آورده شده است.

لذا مسئله مطرح در استفاده از نگاره‌ها به عنوان مدارک تصویری در مطالعات تاریخ معماری، بررسی میزان واقع‌گرایی این نگاره‌ها و معنایی است که از آنها درک می‌شود. لذا بعد از بررسی میزان واقع‌گرایی نگاره، نیاز به بررسی جزئیات اثر است. در نگاره‌های دوره ایلخانی، تیموری و اوایل صفوی (قرن ۷-۱۰ ه. ق.) نسبت به

پژوهشگران با شناخت آنها به درک فضای معماري و شهری رسیدند. از مهم‌ترین پژوهش‌ها در این زمینه، کتاب «فضاهای معماري و شهری در نگارگری ایرانی» است که سلطان‌زاده (۱۳۸۷) در این کتاب برخی از انواع فضاهای و عناصر معماري و شهری از جمله: خانه، کوشک، مسجد، حمام و ... را براساس نگاره‌های ايراني به صورتى بسيار كلي مورد توجه قرار داده است. فغفورى و بلخارى قهفي (۱۳۹۴) در مقاله‌اي با عنوان «نمود معماري صفوی در نگارگری مكتب دوم تبریز» به بررسی تأثیر نگارگری مكتب دوم تبریز از عناصر معماري صفوی، و مقاييسه تطبیقی آنها با برخی از فضاهای معماري واقعی از اين دوره مانند مسجد، کاخ و اجزايی همچون گنبده، سردر، بالکن، برجك و طاقچه در نگاره‌های از شاهنامه طهماسبی و خمسه طهماسبی پرداخته‌اند. فروتن (۱۳۸۸) در رساله دكتراه خود تحت عنوان «چگونگي فهم فضای معماري ايران از نگاره‌های ايراني (۱۰۰۰-۶۱۷ ه. ق.)» در مقاله (۱۳۸۴) همچنین در مقاله «درک نگارگران ايراني از ساختار فضای معماري ايران (دوره‌های ايلخانی، تيموري و اوایل صفوی) و چگونگي های معماري و درک آنها در نگاره‌های قرن هفتمن تا قرن دهم هجری را مورد مطالعه قرار داده است. علاوه بر آنها فروتن (۱۳۸۹) در مقاله «زبان معمارانه نگاره‌های ايراني» به بررسی شيوه‌های بيانی نگارگری در تبيين معماري، تاريخ تصوير بناهای معماري، مقاييسه نگارها با نمونه‌های معماري اسلامي ايران و نگاره‌های دیگر فرهنگ‌های اسلامي پرداخته است. طاووسی و درودگر (۱۳۹۰) در مقاله‌اي با عنوان «چگونگي بازنمایي فضا و معماري در نگاره‌های هزار و يك شب مصور صنيع الملک» ابتدا به تحليل بازنمایي فضاهای معماري در نگاره‌ها پرداخته‌اند که دربرگيرنده مواردی چون: نمایش نمادین و مفهومی عناصر معمارانه، حضور کلية مؤلفه‌های بازشناختي يك بنا در کنار یکدیگر، نقش معماري در حکم پس‌زمینه نگارگری، به کارگیری نقوش و آرایه‌های معماري و سنت فضاسازی چندساحتی است و سپس ساختار فضا و معماري نگاره‌های هزار و يك شب را مورد بررسی و تحليل قرار می‌دهند. همچنین مقاله «نقاشی ايراني در مقام منبع تاريخ معماري ايران» (حيدرخانی، ۱۳۹۴) مشخص می‌کند، جايگاه انواع نگاره در مطالعه تاريخ معماري چيست و چگونه می‌توان آنها را دست‌مایه تحقیق در معماري ایرانی قرار داد. در تمام پژوهش‌های ذکر شده به موضوع معماري در نگارگری پرداخته شده است که در نگارش اين مقاله می‌توانند راهگشا باشند.

و شیوه‌های مختلف نگارگری، وفور فضاهای معماري در آنها و ریزه‌کاری‌های معماري و مناظر طبیعی از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند که در **(تصویر ۲)** به ویژگی‌های ساختار فضای معماري در نگاره‌ها (قرن ۱۰-۷ ه.ق.)

دوره‌های پیشین، توجه بیشتری به فضاهای معماري شده و از پرسپکتو برای نمایش سه‌بعدی نیز استفاده شده است **(سلطانزاده، ۱۳۸۷، ۶-۵)**. همچنین در نگاره‌های دوره‌های مذکور به دلیل اشتغال بر مکاتب

تصویر ۱. ویژگی‌های بازنمایی فضای معماري در سنث نگارگری ایرانی. مأخذ: طاووسی و درودگر، ۱۳۹۰.

تصویر ۲. ویژگی‌های ساختار فضای معماري در نگاره‌های قرن (۱۰-۷ ه.ق.). مأخذ: نگارندگان برگرفته از فروتن، ۱۳۸۴

م. این شاهنامه وارد مجموعه روچیلدهای پاریس و چند تا از نگاره‌های آن در نشریات مختلف معرفی شد. پس از آن، شاهنامه مزبور از دسترس پژوهشگران و دیگران در امان ماند تا اینکه سیاست مستر ولش و ثروت مستر هاتن دست به دست هم داد و آن را به روی همه گشود. نگاره‌های آن پراکنده شدند و برخی سر از موزه هنری متropolitain و موزه‌های قاره‌های اروپا و بعضی دیگر سر از مجموعه‌های خصوصی درآوردند (رابینسن، ۱۳۷۶، ۵۲-۵۳). نگاره «بزم شبانه در کاخ» از نگاره‌های شاهنامه طهماسبی که در زمان شاه طهماسب اول و در شهر تبریز ترسیم شده و نگارگر سطح نگاره را با فضای معماري تعریف کرده و به یک منظرة شهری اشاره می‌کند و جنبه دیگری از زندگی اجتماعی در حکومت صفوی در شهر تبریز را نمایش می‌دهد. این نگاره به میرسیدعلی نسبت داده شده است و تمام تلاش این هنرمند این بوده که اشیا را همان‌طور که می‌بیند تصویر کند و بر تصویر جزیيات زندگی روزمره مرکز بوده است (رنور، ۱۳۹۸، ۱۳۸).

• ویژگی‌های فضایی معماری در نگاره «بزم شبانه در کاخ» از شاهنامه طهماسبی در دوره صفوی در نگاره «بزم شبانه در کاخ» که در زمان شاه طهماسب اول و در شهر تبریز ترسیم شده، با توجه به تصویر ۳ نگارگر سعی در به تصویر کشیدن فضای واقع‌گرایانه و بنایی ملموس و عینی از شهر تبریز را در سه بخش جداگانه - باغ حکومتی، خیابان شهری و فضای مذهبی - داشته که در عین ترسیم بخشی از بنا، به جزئیات و تزیینات آن نیز توجه کرده است. کلیت فضای معماری در این نگاره با شناخت فضاهای خردتر و ترکیب آنها با هم قابل درک بوده و یک نظم حرکتی، ارتباط و پیوستگی بین فضاهای وجود دارد. در ادامه به بررسی جزء به جزء ساختار فضایی این نگاره پرداخته شده است.

- فضای حکومتی در نگاره با توجه به تصویر ۴ بررسی و تحلیل ساختار معماری و تزیینات فضای حکومتی نگاره بزم شبانه در کاخ به شرح زیر است:

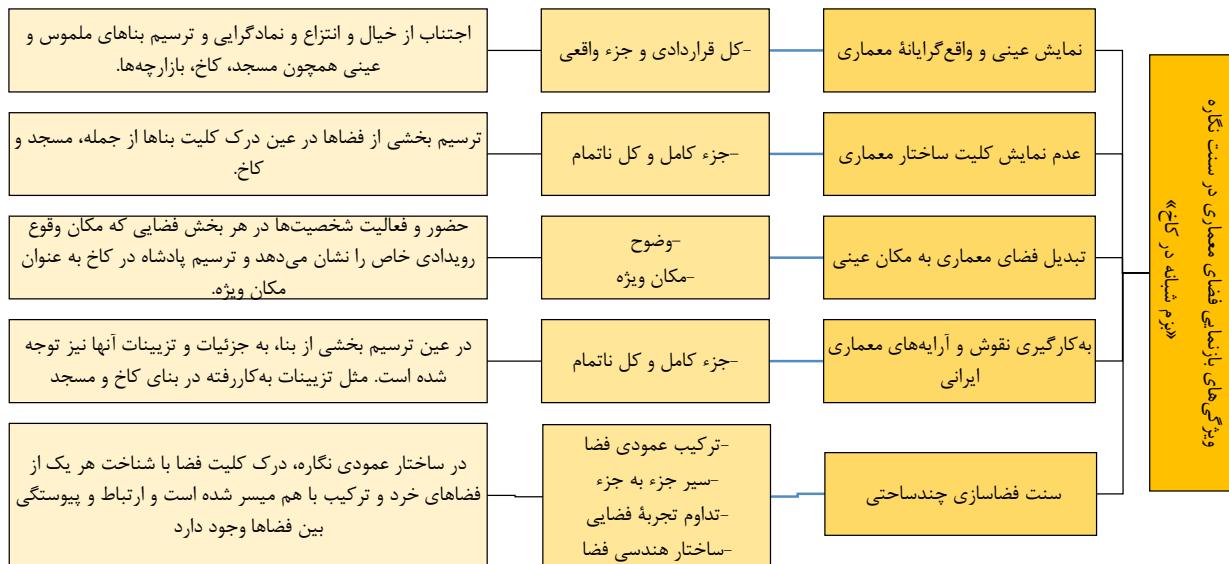
- در نگاره بزم شبانه در کاخ، ساختمان کوشک با پرسپکتیو ناتمام^۱ و نزدیک به شش وجهی نشان داده شده است. معمولاً در نگاره‌ها کوشک‌های هشت‌وجهی را در نگاره‌ها به صورت شش‌وجهی ترسیم می‌کرند، زیرا طراحی و احداث کوشک به صورت شش‌وجهی معمول نبوده است (سلطانزاده، ۱۳۸۷)، که با توجه به زاویه ترسیمی پلان کاخ حکومتی در نگاره چنین به نظر

پرداخته شده است.

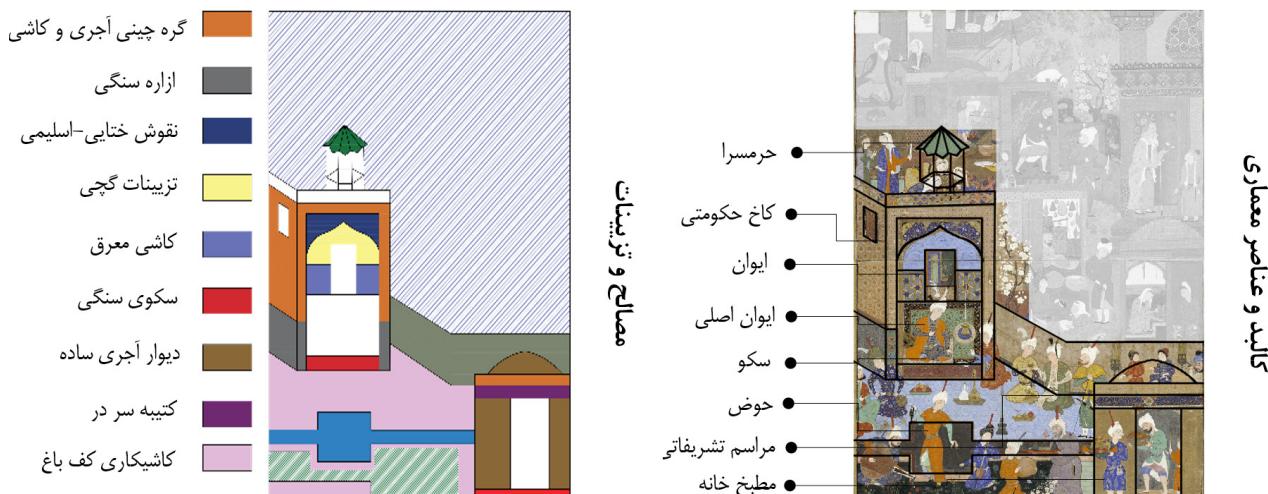
بنابراین، در ادامه ضروری است در جهت پاسخ‌گویی به سؤال پژوهش ابتدا میزان واقع‌گرایی و ویژگی‌های بصری فضا و معماری نگاره «بزم شبانه در کاخ» از شاهنامه شاه طهماسب مورد بررسی قرار بگیرد.

شاهنامه طهماسبی

شاهنامه طهماسبی در ابعاد ۴۷ در ۳۱/۸ سانتی‌متر و مشتمل بر ۷۵۹ برگ و دارای ۲۵۸ نگاره در حدود سال ۹۵۷-۹۳۰ ه. ق. / ۱۵۵۰-۱۵۲۱ م. برای دربار شاه طهماسب تهیه شده و از عالی‌ترین پیشرفت‌های نگارگری عصر صفوی محسوب می‌شود. در صفحات نخستین کتاب، روی شانزدهمین برگ آن شمسه‌ای است که در کتیبه وسط آن عبارت «كتابخانة سلطان الاعظم و الخاقان... المظفر السلطان شاه طهماسب الحسيني الصفوی بهادرخان» نقش شده است. غیر از این کتیبه اطلاعات مشخص دیگری درباره کاتبان، نگارگران و مذہبان آن در کتاب نیامده است (قاسمی ۱۳۸۸، ۵۷). هنرمندانی که در مصورسازی این شاهنامه مشارکت داشته‌اند در زمرة بزرگترین نقاشان عصر صفوی به شمار می‌آیند. استوارت کری ولش هنرشناس آمریکایی و متخصص نقاشی ایرانی و هندی که طی چندین سال نسخه شاهنامه را از نزدیک بررسی کرده و حاصل تحقیقات خود را در کتابی با عنوان «شاهنامه هوتون» با همکاری دیکسون منتشر کرده تنها توانسته امضای دو نقاش یکی میرمصور و دیگری دوست‌محمد را در بین تمام نگاره‌های نسخه بیابد. بقیه نقاشان تنها به واسطه سبک کارشان شناخته شده‌اند. نقاشانی که به احتمال قوی در تصویرگری نگاره‌های این شاهنامه مشارکت داشته‌اند عبارت‌اند از: سلطان محمد، آقامیرک، میرمصور، میرزا علی پسر سلطان محمد، قدیمی، قاسم‌علی، میرسیدعلی پسر میرمصور، عبدالصمد، عبدالعزیز، عبدالوهاب، باشدن قراء میرزا محمد، مظفر‌علی، دوست‌محمد و شیخ‌محمد. در دوران مصورسازی این نسخه مدیریت کارگاه سلطنتی بر عهده سلطان محمد بوده که از توانمندترین استادان زمان خویش محسوب می‌شده و به حق تأثیر زیادی در خلق طراحی‌ها، نگاره‌ها، خوشنویسی و تذهیب‌های کتاب داشت. بعدها امر مدیریت این کتاب مدتی به میرمصور و مدتی نیز به آقامیرک سپرده شد (شاد قزوینی، ۱۳۸۲-۱۷). بعدها این شاهنامه مدت سه قرن در کتابخانه سلطان گذاشته و از آن نگهداری شد، ولی در خارج از دیوارهای توپقاپی شناخته نبود. در پایان قرن نوزدهم

تصویر ۳. ویژگی‌های بازنمایی فضای معماری در سنت نگاره «بزم شبانه در کاخ». مأخذ: نگارندگان.

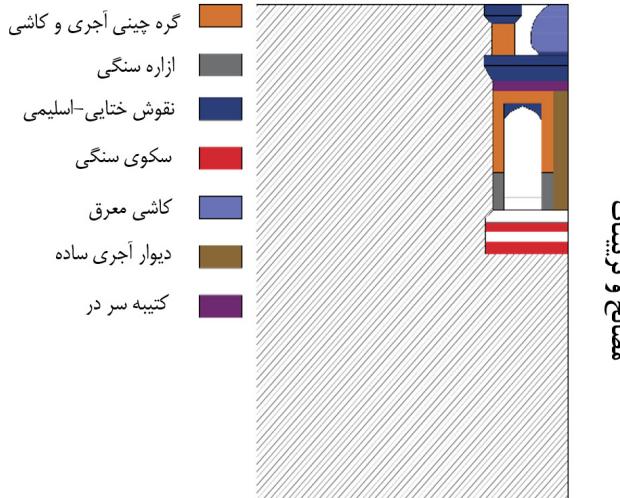

تصویر ۴. ساختار معماری و تزیینات فضای حکومتی نگاره بزم شبانه در کاخ. مأخذ: نگارندگان.

- نظر می‌رسد اشاره به فضای اندورونی و حرمسرا دارد.
- در سمت راست و پایین نگاره مطبخ خانه قرار گرفته است.
- ترسیم درخت شکوفه در کنار کاخ اشاره به فضای باز در بیرون کاخ دارد (**بنگرید به بليان اصل و دوستار، ۱۳۹۷**) و فضای حکومتی به وسیله حصاری محصور شده است.
- فضای مذهبی در نگاره با توجه به تصویر ۵ بررسی و تحلیل ساختار معماری و تزیینات فضای مذهبی نگاره بزم شبانه در کاخ به شرح زیر است:
- ساختار فرمی مسجد ترسیمی در نگاره، دارای گنبدی

- می‌رسد کاخ ترسیمی نیز دارای پلان هشت‌ضلعی باشد.
- در این نگاره بخشی از نمای داخلی عمارت و بخشی از فضای بیرونی باز اطراف آن نشان داده شده است. در جبهه اصلی عمارت یک ایوان بزرگ وجود دارد که سطح آن بالاتر از زمین است و در جلوی ایوان حوضی قرار گرفته است،
 - طرح ساختمان کاخ احتمالاً چهارایوانی بوده است، زیرا ایوان کوچکتری در روی ایوان اصلی وجود دارد.
 - کاخ پنجره‌ای رو به فضای بیرونی دارد و می‌توان طرح آن را برگرفته از عمارت‌های بروگرا دانست.
 - حضور بانوان در قسمتی از فضای باز پشت ساختمان که از کلاه‌فرنگی ساختمان به پایین نگاه می‌کند، به

- همچنین بازارچه‌هایی در سطح شهر وجود دارد که افرادی در حال خرید و فروش‌اند.
- در سمت چپ مسجد، بنایی وجود دارد که مردمی در حال حمل هیزم در آن است و به نظر می‌رسد محل نگهداری علوفه باشد.
- در سمت چپ بالا، پیرمردی را نشان می‌دهد که پایشِ زخمی شده و پزشکی در حال معالجه آن است و احتمالاً آن فضا، بیمارستان یا دارالمساکین بوده است.
- پشت انبار هیزم و نزدیک دارالمساکین، ساختمان آجری وجود دارد که احتمالاً مدرسه باشد.
- با توجه به اینکه در بیشتر نگاره‌هایی که از میدان‌های چوگان ترسیم شده، غالباً فضای میدان به شکل ساده در محیطی طراحی‌نشده تصویر شده (سلطانزاده، ۱۳۸۷)، در این نگاره نیز فضای طراحی‌نشده در نزدیکی مسجد

تصویر ۵. ساختار معماری و تزیینات فضای مذهبی نگاره بزم شبانه در کاخ. مأخذ: نگارندگان.

تصویر ۶. ساختار معماری و تزیینات سایر فضاهای شهری نگاره بزم شبانه در کاخ. مأخذ: نگارندگان.

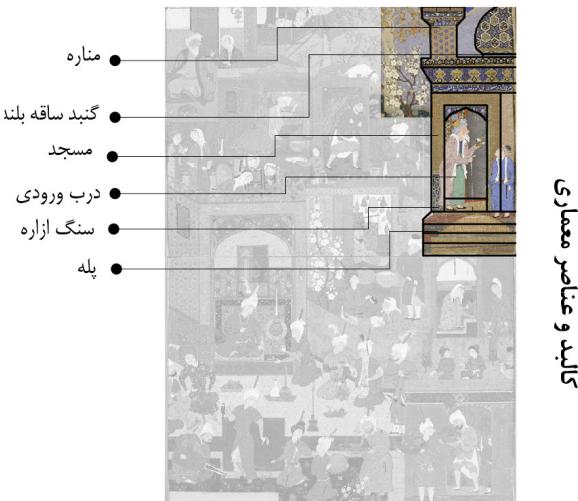
ساقه‌بلند با پوشش کاشی‌کاری و با یک مناره است، که روی سکوی سنگی ساخته و از سنگ ازاره در قسمت پایینی مسجد استفاده شده است.

- با توجه به ویژگی‌های نگارگری در این دوره، مسجد نیز به صورت ناتمام در عین حال با جزئیات ترسیم شده است.

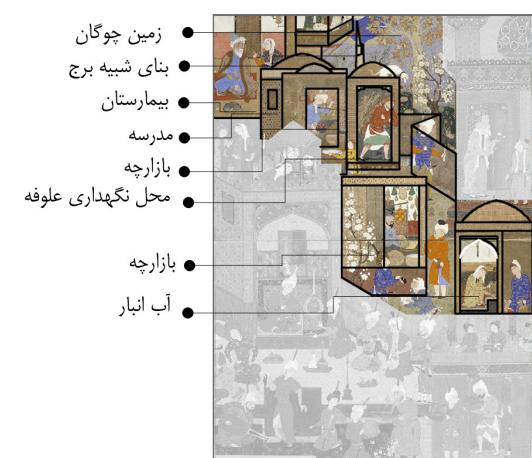
- در اینجا نیز ترسیم درخت شکوفه در کنار مسجد احتمال زیاد اشاره به فضای باز در اطراف مسجد دارد (بنگرید به [بلیلان اصل و دوستار](#)، ۱۳۹۷).

- سایر فضاهای شهری در نگاره با توجه به [تصویر ۶](#) بررسی و تحلیل ساختار معماري و تزیینات سایر فضاهای شهری نگاره بزم شبانه در کاخ به شرح زیر است:

- بنای سمت شرقی، آب‌انبار با پوشش آجری و بدون تزیینات است که مردم در حال پرکردن کوزه‌های آب

کاخ و مناصر معماري

کاخ و مناصر معماري

گنبددار با دو مناره در پیش روی آن و بناهای جانبی متصل به مسجد است که به احتمال زیاد بنای جانبی ترسیم شده در سمت شرقی مسجد حسن پادشاه براساس بقایای معماری بر جامانده، مدرسه بوده و کاربری بنای سمت غربی مسجد به علت تخریب دقیق معلوم نیست (سرابی، بلیلان اصل و آجورلو، ۱۳۹۹، ۹۴).

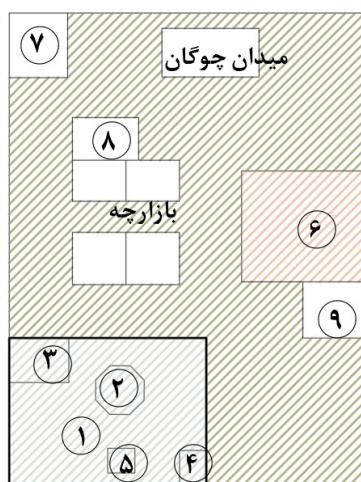
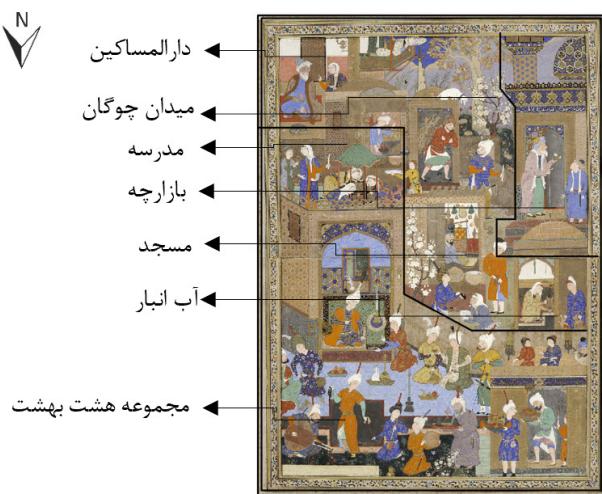
در نقاشی ترسیمی گرلو به نقل از سفرنامه شاردن (۱۶۷۳م)، نیز میدان صاحبآباد نمایش داده شده است. مسجد حسن پادشاه در ضلع جنوبی میدان به تصویر کشیده شده است. سازه اصلی مسجد به صورت یک فرم معماری مجرد شامل حجم گنبدداری به شکل نیم کره و با یک مناره در سمت چپ ضلع جنوبی مسجد باقی مانده است (تصویر ۹).

بحث پیرامون ساختار معماری و فضایی نگاره «بزم شبانه در کاخ» با مجموعه صاحبآباد براساس اطلاعات به دست آمده و با توجه به تحلیل های صورت گرفته، ویژگی های این نگاره با فضای معماری مجموعه نصیریه مقایسه شده است (جدول ۱).

آنچه مسلم است فضاهای حکومتی، مذهبی و سایر عناصر شهری نگاره «بزم شبانه در کاخ» با فضاهای معماری مجموعه نصیریه نیز قابل تطبیق بوده و همواره سعی شده است فضاهای مهم در این نگاره به تصویر کشیده شود (تصویر ۱۰).

نتیجه گیری

با توجه به تخریب آثار معماری تبریز در ادوار گذشته (قرن ۷ تا اوایل قرن ۱۰ ه. ق.) و نبود منابع مکتوب کافی در

تصویر ۷. پلان شماتیک موقعیت فضاهای معماری نگاره بزم شبانه در کاخ. مأخذ: نگارندگان.

به میدان چوگان اشاره دارد.

- همچنین بنایی برج مانندی با نمای ساده در سمت راست بیمارستان و رو به فضای باز به تصویر کشیده شده است. در نهایت برای درک بهتر فضاهای معماری نگاره بزم شبانه در کاخ و با توجه به تحلیل های صورت گرفته در تصویر ۷ به صورت شماتیک پلان موقعیت عناصر معماری ترسیم شده است. همچنین با توجه به ورودی مسجد در نگاره که براساس اصول مسجدسازی معمولاً ورودی مسجد در خلاف چهت قبله (سمت جنوب) است، به احتمال زیاد زاویه دید نگارگر از سمت شمال بوده است.

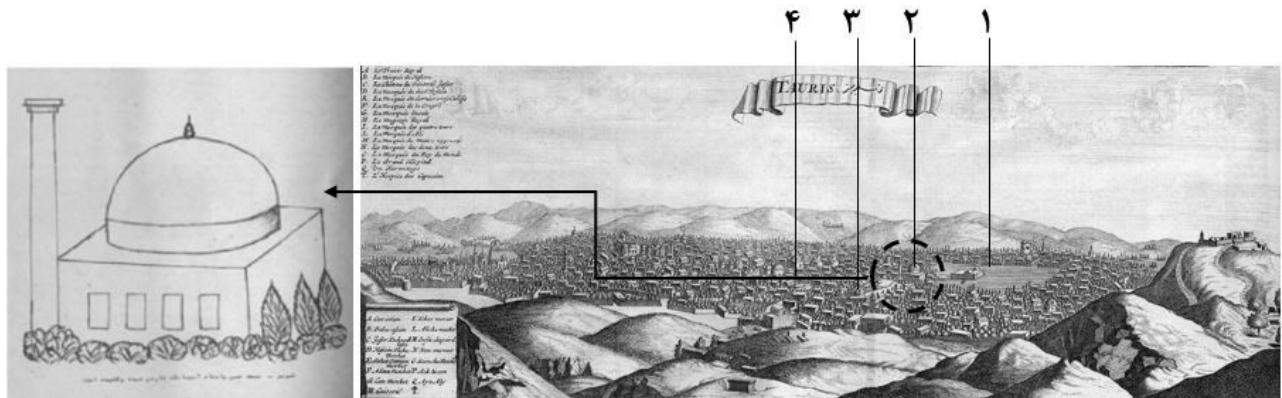
مجموعه معماری صاحبآباد تبریز

با به حکومت رسیدن سلسله آق قویونلوها و انتخاب تبریز به عنوان پایتخت (۸۷۳-۹۰۸ ه. ق.) توسط حسن پادشاه، میدان وسیعی با کارکرد حکومتی در مقابل باغ صاحبآباد^۵ تبریز ایجاد شد (مینورسکی، ۱۳۹۴). مجموعه صاحبآباد در دوره آق قویونلوها شامل ابنيه و کاربری هایی چون مجموعه نصیریه، متتشکل از مسجد، مدرسه، مقبره حسن پادشاه، دارالمساكین و محدثات باغ صاحبآباد است (سفرنامه های ونیزیان در ایران، ۱۳۴۹، ۱۳۶۸). بر اساس متون تاریخی پس از وفات حسن پادشاه و اتمام ساخت عمارت یا مجموعه نصیریه در سال ۵۸۸ ه. ق. بنای دیگری موسوم به کاخ هشت بهشت در میانه باغ صاحبآباد به دستور سلطان یعقوب شروع به ساخت می شود (ذکاء، ۱۳۶۸، ۱۸۶). از جمله اسناد تصویری بالارزش از دوران حکومت شاه طهماسب صفوی مینیاتورهای مطرافقچی از کتاب «بیان منازل» است (تصویر ۸). گزارش تصویری مطرافقچی از مسجد حسن پادشاه شامل حجم معماری

- ۱-مجموعه هشت بهشت
- ۲-کاخ هشت بهشت
- ۳-حرمسرا
- ۴-مطبخ خانه
- ۵-حوض
- ۶-مسجد حسن پادشاه
- ۷-دارالمساكين
- ۸-مدرسه
- ۹-آب انبار

تصویر ۸. مکان‌یابی میدان صاحب‌آباد، مجموعه هشت بهشت و مسجد حسن پادشاه روی نقشه تبریز؛ چپ: نقشه دارالحکومه تبریز که توسط مطرافقچی ترسیم شده است، قرن ۱۰ ه.ق. مأخذ: مطرافقچی، ۱۳۷۹، ۷۸.

تصویر ۹. راست: طرح ارائه شده در گراور شاردن ۱۶۷۳ م.، ۱- باغ صاحب‌آباد، ۲- مسجد حسن‌پادشاه، ۳- مسجد شاه‌طهماسب، ۴- مسجد جامع؛ چپ: مسجد جامع حسن‌پادشاه آن‌گونه که شاردن دیده است. مأخذ: ذکاء، ۱۳۶۸، ۵۱.

و برونقراست. در نزدیکی کاخ مطبخ‌خانه و پشت به کاخ فضایی مانند حرمسرا ترسیم شده است.

۲- فضای مذهبی: مسجدی با گنبد ساقه‌بلند و یک مناره در ضلع جنوب‌شرقی است که روی سکو ساخته شده است.

۳- سایر فضاهای شهری: همچنین دارای فضاهایی مانند بازارچه، بیمارستان، آبانبار، محل نگهداری علوفه، بنای کاخ‌مانند و میدان چوگان است.

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت فضاهای ترسیم شده در نگاره «بزم شبانه در کاخ» با فضاهای مجموعه نصیریه شامل فضای حکومتی (کاخ هشت‌بهشت، مطبخ‌خانه، حرمسرا)، مسجد، بیمارستان، مدرسه، آبانبار، برج

رابطه با ساختار معماری آن دوره، یکی از راههای شناخت آثار معماری این دوره، استفاده از اسناد تصویری از جمله نگاره‌ها است که با شناخت ویژگی‌های آنها می‌توان به اطلاعات مفیدی از معماری آن دوره دست یافت. لذا در مقاله حاضر سعی شد به درک فضای معماری تبریز (قرن ۹-۱۰ ه.ق.) با تأکید بر نگاره «بزم شبانه در کاخ» از شاهنامه طهماسبی، اوایل دوره صفوی پرداخته شود. لذا با بررسی و تحلیل ساختار فضای معماری نگاره شبی در کاخ، یافته‌های تحقیق را می‌توان به شرح زیر طبقه‌بندی کرد:

۱- فضای حکومتی: شامل کاخی با پلان هشت‌ضلعی که روی سکو ساخته شده و دارای ساختار چهارایوانی

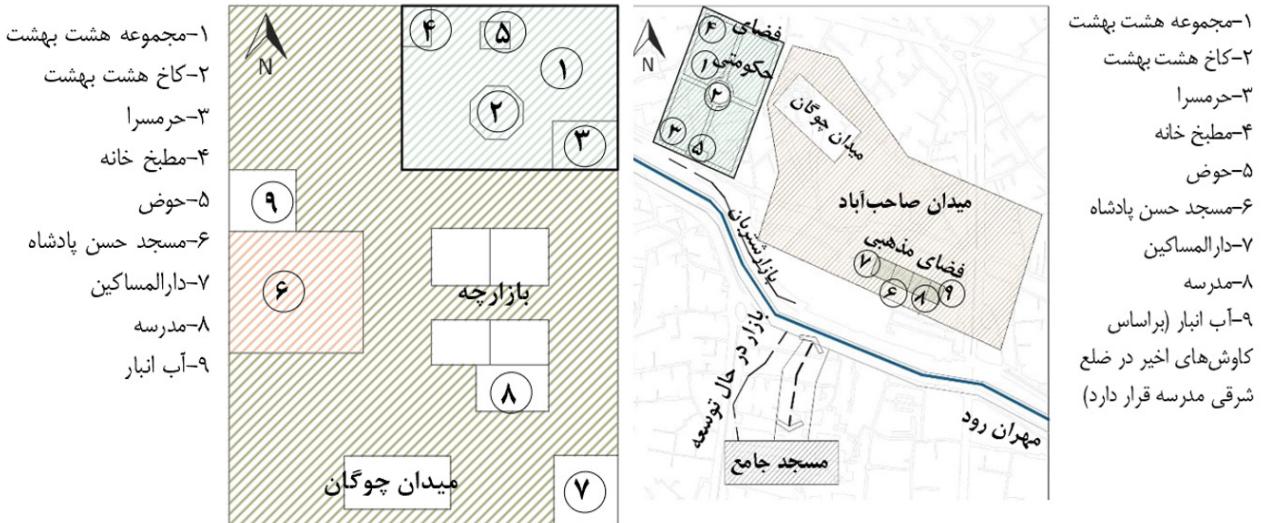
کافی در مورد بناهای این مجموعه در متون تاریخی و سفرنامه‌ها، می‌توان از ساختار معماری و جزئیات و تزیینات به کاررفته در ترسیم بناهای نگاره، در شناخت و

(بنای رو به میدان، برای سکونت امیران و تماشای مراسم خاص)، میدان چوگان در تبریز قابل انطباق بوده است. با توجه به تخریب این مجموعه معماری و فقدان اطلاعات

جدول ۱. مقایسه تطبیقی فضاهای معماری و شهری مجموعه صاحب‌آباد تبریز با نگاره «بزم شبانه در کاخ». مأخذ: نگارندگان.

فضاهای مذهبی	فضاهای حکومتی
• تطبیق تزیینات به کاررفته در مسجد ترسیمی با توصیفات موجود در متون تاریخی در رابطه با نگاره با گنبدی عهد تیموری که روی ساقه بلند ساخته می‌شدند است. چنین به نظر می‌رسد که مناره ترسیمی، منارة ضلع جنوب‌شرقی است که در نقاشی ترسیمی از مسجد حسن پادشاه در سفرنامه شاردن (Chardin, 1675) نیز این مناره نشان داده است.	• با توجه به توضیحات ذکر شده در نگاره «شبی در کاخ»، از جمله: بیمارستان، بازار، آب‌انبار و میدان چوگان، می‌توان گفت این فضاهای مذهبی با ساختار فضایی مجموعه صاحب‌آباد و توضیحات تاجر و نیزی، قابل تطبیق است.
• تطبیق تزیینات به کاررفته در مسجد ترسیمی با توصیفات موجود در متون تاریخی در رابطه با تزیینات مسجد حسن پادشاه (سفرنامه های ونیزیان در ایران، ۱۳۴۹؛ کربلا بی تبریزی، ۱۳۸۳؛ روملو، ۱۳۵۷؛ نادر میرزا، ۱۳۷۳) مبنی بر تزیینات پرکار گنبد کاشی کاری شده مؤید آن است که احتمال زیاد این مسجد، مسجد حسن پادشاه باشد.	• نکته دیگر تشابهات گنبد ترسیمی مسجد در نگاره با گنبدی عهد تیموری که روی ساقه بلند ساخته می‌شدند است. چنین به نظر می‌رسد که مناره ترسیمی، منارة ضلع جنوب‌شرقی است که در نقاشی ترسیمی از مسجد حسن پادشاه در سفرنامه شاردن (Chardin, 1675) نیز این مناره نشان داده است.
• تطبیق تزیینات به کاررفته در مسجد ترسیمی با توصیفات موجود در متون تاریخی در رابطه با تزیینات مسجد حسن پادشاه (سفرنامه های ونیزیان در ایران، ۱۳۴۹؛ کربلا بی تبریزی، ۱۳۸۳؛ روملو، ۱۳۵۷؛ نادر میرزا، ۱۳۷۳) مبنی بر تزیینات پرکار گنبد کاشی کاری شده مؤید آن است که احتمال زیاد این مسجد، مسجد حسن پادشاه باشد.	• با توجه به فضاهای موجود در نگاره «شبی در کاخ»، از جمله: بیمارستان، بازار، آب‌انبار و میدان چوگان، می‌توان گفت این فضاهای مذهبی با ساختار فضایی مجموعه صاحب‌آباد و توضیحات تاجر و نیزی، قابل تطبیق است.

سایر فضاهای شهری
با توجه به فضاهای موجود در نگاره «شبی در کاخ»، از جمله: بیمارستان، بازار، آب‌انبار و میدان چوگان، می‌توان گفت این فضاهای مذهبی با ساختار فضایی مجموعه صاحب‌آباد و توضیحات تاجر و نیزی، قابل تطبیق است.

تصویر ۱۰. راست: طرحواره ساختار فضاهای اصلی مجموعه صاحب‌آباد در دوره حکومت صفوی؛ چپ: پلان موقعیت فضاهای نگاره بزم شبانه در کاخ (۱۵۴۰م). مأخذ: نگارندگان.

- دری، علی و طلیسچی، غلامرضا. (۱۳۹۶). تبیین شفافیت ساختار فضایی معماری ایران در دوره صفویه . شهر ایرانی اسلامی، (۲۷)، ۴۱-۵۰.
- ذکاء، يحيى. (۱۳۶۸). زمین لرزه‌های تبریز. تهران: کتاب‌سرا.
- رابینسن، بزیل ویلیام. (۱۳۷۶). هنر نگارگری ایران (ترجمه یعقوب آژند). تهران: مولی.
- رهنورد، زهرا. (۱۳۹۸). نگارگری : تاریخ هنر ایران در دوره اسلامی. تهران: سمت.
- روملو، حسن بیگ. (۱۳۵۷). احسن التواریخ. (به اهتمام عبدالحسین نوایی). تهران: بابک.
- سرابی، مینا؛ بیللان اصل، لیدا و آجورلو، بهرام. (۱۳۹۹). بازآفرینی ساختار معماری مسجد حسن پادشاه در تبریز (براساس منابع تاریخی و بقایای معماری موجود). هنرهای زیبا، (۱)، ۹۱-۱۰۴.
- سفرنامه‌های ونیزیان. (۱۳۴۹). سفرنامه‌های ونیزیان در ایران. (ترجمه منوچهر امیری). تهران: امیرکبیر.
- سلطانزاده، حسین. (۱۳۸۷). فضاهای معماری و شهری در نگارگری ایرانی. تهران: چهارطاق.
- شاد قزوینی، پریسا. (۱۳۸۲). بررسی پالت رنگ در ۵ نگاره از نگاره‌های شاهنامه شاه طهماسب. جلوه هنر، (۲۳)، ۱۴-۲۳.
- شاهنامه شاه‌تهماسبی. (۱۳۹۳). تهران: فرهنگستان هنر.
- طاووسی، محمود و درودگر، آمنه. (۱۳۹۰). چگونگی بازنمایی فضا و معماری در نگاره‌های هزار و یک شب مصور صنیع الملک. نقش‌مایه، (۷)، ۷-۱۶.
- فروتن، منوچهر. (۱۳۸۴). درک نگارگران ایرانی از ساختار فضای معماری ایران (دوره‌های ایلخانی و تیموری و اوایل صفوی، ۶۱۹ - ۹۹۵ ق / ۱۲۱۸ - ۱۵۸۷ م). خیال، (۱۳)، ۷۰-۸۳.
- فروتن، منوچهر. (۱۳۸۸). چگونگی فهم فضای معماری ایران از نگاره‌های ایرانی (۱۰۰۰-۱۰۱۷ عق / ۱۵۹۱-۱۲۲۰ م). پایان‌نامه منتشرنشده دکتری معماری. دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران.
- فروتن، منوچهر. (۱۳۸۹). زبان معمارانه نگاره‌های ایرانی. هویت شهر، (۶)، ۳۱-۱۴۲.
- فغفوری، رباب و بلخاری قهی، حسن. (۱۳۹۴). نمود معماری صفوی در نگارگری مکتب دوم تبریز. همايش بین‌المللی نوآوری و تحقيق در هنر و علوم انسانی. استانبول، مؤسسه سفیران فرهنگی مبین.
- قاسمی، حمیده. (۱۳۸۸). شاهنامه شاه طهماسب: شیوه صفحه آرایی. کتاب ماه هنر، (۱۳۳)، ۶۱-۶۵.
- کارنگ، عبدالعلی. (۱۳۷۴). آثار باستانی آذربایجان: آثار و ابنيه تاریخی شهرستان تبریز. تهران: انجمن آثار ملی و مفاخر

بازآفرینی این مجموعه استفاده کرد.

پی نوشت‌ها

۱. یک مکتب دارای نقطه شروع، رشد، نکامل، اوج و نزول است. در معماری تبریز قرن ۱۰-۱۱ ه. ق. نیز شاهد این شروع، رشد، نکامل و نزول هستیم. اوج معماری آذربایجان بین قرن ۱۱ تا ۱۰ هق. بوده است که از اوخر قرن ۱۰ هق. شروع شده و در قرن ۱۱ و ۱۲ رشد و نکامل پیدا کرده و در قرن نه به اوج رسیده است. بعده این مکتب مقدمه‌ای می‌شود برای شروع معماری عهد صفویه متأخر در ایران (مکتب اصفهان).
۲. برای مطالعه بیشتر بنگرید به سرابی و همکاران، ۱۳۹۹؛ آجورلو، ۱۳۸۹. با توجه به معنی واژه «عمارت» در لغتname‌های غیاث‌اللغات و نظام الاطباء به معنی آبادانی، نظیر ده، قصبه، شهر و جز آن، توصیفات صورت‌گرفته در باب «عمارت شنب غازان، عمارت مظفریه و عمارت نصریه» در کتاب روضات الجنان (بنگرید به کربلايی تبریزی، ۱۳۸۳)، واژه «عمارت» استفاده شده و در این کتاب نیز به مجموعه‌ای از بنایهای معماری از جمله بنایهای مذهبی و حکومتی در یک منطقه اشاره دارد که توسط حاکمان زمان خود برپا شده‌اند. بنابراین با توجه به معنی متعارف «عمارت» به معنی بنا و ساختمان در ادبیات فارسی امروز، در این مقاله برای درک بیشتر از واژه «مجموعه» به جای «عمارت» استفاده شده است.
۳. بنگرید به ذکاء، ۱۳۵۹.
۴. فضای یکی از مفاهیم اساسی معماری است که توسط کالبد محدود و در رابطه‌ای ادرارکی بین فرد ادراک‌کننده و کالبد ادراک‌شونده محسوس می‌شود. در آثار معماری، ترکیب فضاهای ساختار فضایی را شکل می‌دهند که مشکل از روابط و کنش‌های درونی فضاهاست. ساختار فضایی، کیفیات ادرارکی ویژه‌ای را سبب می‌شود که نقش بنیادی در تجربه و فهم اثر معماری دارد (دری و طلیسچی، ۱۳۹۶).
۵. با استناد به مقدمه کتاب «تاریخ جهانگشای جوینی»، خواجه شمس الدین محمد جوینی، وزیر اعظم هلاکوخان در ساحل شمالی مهران رود تبریز، باغ بزرگ زیبایی می‌سازد و عمارتی شاهانه در وسط آن بنای نماید که بعدها معروف به باغ صاحب‌آباد می‌شود (کارنگ، ۱۳۷۴). (۱۶۰).

فهرست منابع

- آجورلو، بهرام. (۱۳۸۹). درآمدی بر سبک معماری آذربایجان. باغ نظر، (۱۴)، ۳-۱۴.
- بیللان اصل، لیدا و دوستار، فهمیه. (۱۳۹۷). بررسی ویژگی‌های بصری نگاره تبریز از کتاب بیان منزل و گونه‌شناسی عناصر ساختاری آن در قرن دهم هجری. نگره، (۴۸)، ۳۶-۵۵.
- بیللان اصل، لیدا. (۱۳۹۷). دارالسلطنه تبریز، پایتخت ناشناخته مزارات ایران. تبریز: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز.
- بیکن، ادموند. (۱۳۷۶). طراحی شهرها: تحول شکل شهر از آتن باستانی تا برازیلیای مدرن (ترجمه فرزانه طاهری). تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران.
- حناچی، پیروز و نژادابراهیمی، احمد. (۱۳۸۵). بازخوانی میدان صاحب‌آباد از روی تصاویر شاردن و مطرافقی براساس متون تاریخی. هنرهای زیبا، (۲۵)، ۳۵-۴۴.
- حیدرخانی، مریم. (۱۳۹۴). نقاشی ایرانی در مقام منبع تاریخ معماری ایران. مطالعات معماری ایران، (۴)، ۱۵۱-۱۶۳.

- مینورسکی، ولادیمیر فئودوروویچ. (۱۳۹۴). تاریخ تبریز (ترجمه یعقوب آژند و عبدالعلی کارنگ). تبریز: آیدین.
- نادر میرزا. (۱۳۷۳). تاریخ و جغرافی دارالسلطنه تبریز (مقدمه و تصحیح و تحشیه غلامرضا طباطبایی مجد). تبریز: ستوده.
- کربلایی تبریزی، حافظ حسین. (۱۳۸۳). روضات الجنان (تصحیح جعفر سلطان القرائی). تبریز: ستوده.
- مطراقچی، نصوح. (۱۳۷۹). بیان منازل (ترجمه و تعلیق رحیم ریسنسیا). تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author (s), with publication rights granted to the journal of art & civilization of the orient. This is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

نحوه ارجاع به این مقاله
سرایی، مینا و بیلیان اصل و لیدا. (۱۴۰۱). خوانش ساختار فضایی ارسن صاحبآباد تبریز از نگاره «بزم شبانه در کاخ». مجله هنر و تمدن شرق، ۱۰(۳۸)، ۵۵-۶۶.

DOI:10.22034/JACO.2022.366374.1270
URL: http://www.jaco-sj.com/article_163850.html

